

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Gerard Bieniek

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Z. P.

przy uczestnictwie A. B., T. B., W. B. i R. M.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 marca 2008 r.,

zażalenia uczestników A. B. i T. B.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 8 stycznia 2008 r., sygn. akt II Ca (...) [II WSC (...)],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 8 stycznia 2008 r., wydanym na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 czerwca 2007 r., wydanego w sprawie z wniosku o stwierdzenie zasiedzenia, odrzucił skargę.

W uzasadnieniu postanowienia z dnia 8 stycznia 2008 r. Sąd Okręgowy podkreślił, że w aktach sprawy znajduje się pełnomocnictwo udzielone przez uczestników postępowania A. B. i T. B. adwokatowi K. S. upoważniające go „do reprezentowania ich w sprawie cywilnej o zasiedzenie przed Sądem Rejonowym w S. oraz we wszystkich instancjach z prawem do substytucji”. Zdaniem Sądu Okręgowego,

Sąd Najwyższy nie jest sądem odwoławczym w postępowaniu ze skargi kasacyjnej, dlatego nie dotyczy go pojęcie „wszystkie instancje”.

Pełnomocnik uczestników postępowania wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego, powołując się na postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 października 1999 r., III CZP 115/90 i z dnia 2 kwietnia 1998 r., II UZ 21/98.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zakres uprawnień pełnomocnika procesowego wynikających z pełnomocnictwa określa art. 91 k.p.c. W postanowieniu z dnia 24 sierpnia 2005 r., II CZ 73/05 (Monitor Prawniczy 2006, nr 23) Sąd Najwyższy podkreślił, że skoro art. 91 pkt 1 k.p.c. stanowi, iż zakres pełnomocnictwa procesowego obejmuje czynności związane z nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnego orzeczenia, jakim jest skarga o wznowienie postępowania (art. 399 k.p.c.), i obejmuje postępowanie wywołane jej wniesieniem, to czynnościami procesowymi łączącymi się ze sprawą w rozumieniu art. 91 pkt 1 k.p.c. są także czynności związane z innymi nadzwyczajnymi środkami prawnymi przysługującymi od prawomocnych orzeczeń i podejmowane w postępowaniu wywołanym ich wniesieniem. Takimi środkami są zaś skarga kasacyjna (art. 398¹ k.p.c.) i skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ k.p.c.). Żadne racje nie przemawiają za tym, żeby, zdaniem Sądu Najwyższego, zakres pełnomocnictwa procesowego był ograniczony tylko do jednego nadzwyczajnego środka prawnego przysługującego od prawomocnego orzeczenia i postępowania wywołanego jego wniesieniem, a nie obejmował innych takich środków i postępowań wywołanych ich wniesieniem.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przeważa odmienny kierunek wykładni od wyżej przedstawionego, ale tylko w odniesieniu do postępowania w sprawie wywołanej wniesieniem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, które jest postępowaniem „odrębnym” od postępowania w sprawie, w której zostało wydane kwestionowane orzeczenie. Tak więc w postanowieniu z dnia 7 kwietnia 2006 r., III CZ 13/06 (OSNC 2006, nr 10, poz. 176) Sąd Najwyższy podkreślił, że udzielenie pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania strony w określonej sprawie, bez ograniczenia jego zakresu, oznacza umocowanie pełnomocnika także do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej. Sąd Najwyższy wyjaśnił w szczególności, że wskazane w art. 91 k.p.c. „wszystkie łączące się ze sprawą czynności” objęte zakresem pełnomocnictwa, to także czynności podejmowane po uprawomocnieniu się orzeczenia, związane z wnoszeniem nadzwyczajnych środków odwoławczych przysługujących w

sprawie, w której udzielono pełnomocnictwa. Przykładowe wymienienie jako takiej czynności skargi o wznowienie postępowania znajduje uzasadnienie w tym, że ze względu na szczególny charakter tej skargi, mogły powstać wątpliwości, czy jest to czynność „łącząca się ze sprawą”, skoro niewątpliwie wniesienie skargi o wznowienie postępowania wszczyna nową, odrębną sprawę. Wniesienie skargi kasacyjnej nie prowadzi jednak do wszczęcia nowej sprawy, lecz jest czynnością procesową łączącą się ze sprawą, w której udzielono pełnomocnictwa. To, że skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym, dotyczy prawomocnego orzeczenia, może być wniesiona nie tylko przez strony, lecz na podstawie szczególnego upoważnienia także przez Prokuratora Generalnego i Rzecznika Praw Obywatelskich, jest rozpoznawana przez Sąd Najwyższy i służy kontroli legalności orzeczenia, nie zmienia faktu, iż wnoszona jest w sprawie, której dotyczy i w której udzielono pełnomocnictwa do podejmowania wszystkich łączących się z nią czynności procesowych, także po uprawomocnieniu się wyroku. Inaczej niż skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, nie kreuje nowego przedmiotu sporu ani przedmiotu orzekania, jak również innej konfiguracji zainteresowanych stron. Stanowi kontynuację tego samego postępowania pod względem podmiotowym i przedmiotowym, a jej celem jest doprowadzenie do wzruszenia wydanego w tej sprawie orzeczenia. Z tych względów trudno uznać, że skarga kasacyjna, tak jak skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wszczyna nową sprawę. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy również m. in. w postanowieniu z dnia 10 lutego 2006 r., I PZ 32/05 (OSNAPiUS 2007, nr 1-2, poz. 19). Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela to stanowisko.

Zaskarżone postanowienie podlegało więc uchyleniu na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c.